

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Vers paa Bellmanske Melodier

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187299496192/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Vers paa Bellmanske Melodier.

I.

Kom, Brødre, lad os vanke
Imellem disse Stammer slanke!
Her sværme skal vor Tanke
Fri og let i Naturens Vaar,
Hvor Fuglekore gyng
Sig under Loft og Hymner syng,
Mens unge Hjertes Klynge
I Eagens Græs til Midien staar.
Ned Solen gaar.
Om Toppene sit blanke
Guldnet den slaar.
Kom, Brødre, lad os vanke
Her i Naturens rige Vaar!
Her i Naturens Vaar.

Se hist, hvor Skoven slipper,
Der bølge sig de gule Vipper,
Og Faareflokken tripper
Paa en halvt sjunken Kæmpegrav!
Hør, Aftenklokken ringer,
Og Koens Brøl i Luften klinger,
Mens Bondens Datter bringer
Til Hjemmet Melken, som den gav!

Det sølvblaa Hav
Hist fjernt, hvor Synet glipper,
Alt hegnes af.
O se, hvor Skoven slipper,
Hvad Gylfe fordum Gefion gav!
Hvad Gylfe Gefion gav.

Frisk kuler Nordvinden op over Norden,
Puster Spindelvævet og Gittrene ned:
Kræfter, der slumrede, spire af Jorden,
Slægten trækker Aande, til Gjerning bered.
Hør, gennem Gravenes Fred gaaer der Gny,
Brynjer og Spydstager ryste de Døde,
Hilse i Drøm det Opstandelses Gry,
Sønnerne ile imøde.